

[Ebba Strange]

i den offentlige sektor, hvor vi har en mulighed for direkte at skabe beskæftigelse.

Man skal mærke sig, at hverken jordreformen eller skattereformen er områder, der kræver udgifter. Tværtimod vil begge områder skaffe det offentlige indtægter, og det ville være indtægter, hvis grundlag var mere retfærdigt end det grundlag, man skaffer indtægterne på i forbindelse med den finanslov, vi ser nu.

Man får ikke den stabilitet, man efterlyser, ved at blive ved med at give indrømmelser til de borgerlige højrepartier, og det mener jeg regeringen bør mærke sig efter debatten i går og i dag.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal først gøre nogle bemærkninger til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), ikke fordi hr. Svend Andersen (Rosk. a.) var den første ordfører for oppositionen, men fordi hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg som sædvanlig indeholdt en meget uskøn blanding af groteske overdrivelser og utrolige misforståelser, som gør, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) placerer sig selv helt uden for en alvorlig debat om finanslovsforslaget, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at vi her i debatten får svaret til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) til side først.

Jeg skal meget gerne vende tilbage til de problemer, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) nævnte, og som enhver kan få øje på, men diskussionen skal ikke føres på grundlag af de fantasifulde skræmmebilleder i hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bombekrater. Det tjener ikke noget formål, og situationen er for alvorlig til det.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger til hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s alternativer til den førte politik. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) var jo så elskværdig selv at henvise til de dokumenter, som vi skulle holde os til. Endnu en gang fik vi serveret fremskridtspartiets patentløsning på de økonomiske problemer, nemlig offentlige besparelser og en reduktion af indkomstskatten.

Nu er det som bekendt ikke bare i Danmark, der er alvorlige økonomiske problemer, men i stort set samtlige vestlige industrilande. Det kan undre, og i hvert fald bør det jo undre fremskridtspartiet, at ingen af de omtalte lande synes at dele fremskridtsparti-

ets syn på, hvordan problemerne skal løses. Tværtimod er situationen den, at man altovervejende ser stigende underskud på statsbudgetterne rundt omkring, bl. a. fordi man, sådan som det også vil være bekendt for fremskridtspartiet, mener, at man gennem offentlige aktiviteter af forskellig art kan dæmme op for arbejdsløsheden. Det er måske heller ikke så mærkeligt, at ingen synes om fremskridtspartiets medicin, bortset fra fremskridtspartiet selv.

Jeg minder her om, at finansudvalget så sent som i foråret anmodede om en vurdering af fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget for indeværende år. Det var et af de dokumenter, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) henviste til. Nu kan vi jo se, hvad konsekvenserne ville have været, hvis man havde fulgt de ændringsforslag, som fremskridtspartiet kom med. Vi ønskede dengang specielt en vurdering af de økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger. Jeg skal ikke i dag trætte folkettinget med alle detaljerne i denne vurdering, men blot i al stilfærdighed nævne, at en gennemførelse af fremskridtspartiets mange ændringsforslag med heraf følgende formindskede nettoudgifter på 22¼ mia kr. og skattenedsættelser på ca. 15½ mia kr. ville betyde en kraftig nedgang i den økonomiske aktivitet, både direkte i den offentlige sektor og også afledt i den private sektor. Resultatet heraf ville uundgåelig blive en kraftig stigning i arbejdsløsheden på mindst 100.000 personer på årsbasis. Som følge heraf og som følge af den faldende produktion og afsætning og faldende indkomster ville underskuddet på statsbudgettet stige i forhold til situationen i dag.

Det forekommer yderst besynderligt, at det samme parti, som i debatten i dag stærkt har kritiseret regeringen for at føre en fejlslagen økonomisk politik og i stærke vendinger har taget afstand fra nødvendigheden af et stort underskud på statsbudgettet, foreslår en økonomisk politik, der betyder kæmpearbejdsløshed og endnu større underskud på statsbudgettet.

Herefter vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til enkelte af de ting, som ordførerne har fremført, og derefter behandle nogle af hovedspørgsmålene, som finanslovsforslaget rejser, i sammenhæng.

Hr. Christophersen vil jeg først takke for den indledende, meget saglige analyse af un-